

“Men det, som blev sået i den gode jord, det er ham, der hører ordet og fatter det og så bærer frugt.” (Matthæus 13, 23)

Ved bredden af Genesaret sø talte Jesus i forskellige lignelser til en stor skare. Derefter vendte han sig mod sine disciple og forklarede dem sine ords dybere mening. Jesus sammenligner Guds ord med et lille og skrøbeligt frø. Sten, tidsler og fugle kan forhindre, at det spirer, slår rod og bærer modne aks. Men den kloge sædemand kender frøets overraskende livskraft.

Med disse billeder viser Jesus os, hvad forholdet er mellem mennesket og Ordet, som Gud til overflod tilbyder os. Og der er nogle, der tager imod det, mens andre lader det gå tabt af forskellige årsager, uden at det bærer frugt.

Overfladiskhed og overdreven materiel rigdom truer det overnaturlige livs vidunder, som Gud selv ønsker at lade blomstre i os.

Ligesom disciplene bliver også vi inviteret af Jesus til at træde ind i Guds kærligheds ydmyge mysterium. Samtidig bliver vi personligt tiltalt til at træffe et valg: hvilken slags 'jord' ønsker vi at være?

“Men det, som blev sået i den gode jord, det er ham, der hører ordet og fatter det og så bærer frugt.”

At lytte og at forstå: det synes at være hemmeligheden der gør os til frugtbar jord, hvor Ordets frø viser sin kraft og bærer gode frugter.

Villigheden til at lytte er kostbar: det er det åndelige rum, som giver plads til Gud. Han går altid forud for os med sin barmhjertighed og med landmandens tålmodighed, der ved, at såsæden har brug for tid til at spire og modne.

Chiara Lubich skriver: “Guds ord oplyser ikke kun vores forstand, men hele vores væsen, for det er lys, kærlighed og liv. Det giver fred, den fred som Jesus kalder ‘min fred’, selv i øjeblikke af uro og frygt. Det skænker en dyb glæde, selv når lidelsen kommer på vores vej. Det giver styrke, især når frygt eller modløshed opstår i os. Det gør os fri, fordi det åbner vejen til Sandheden. Også i os burde der opstå en

brændende kærlighed til Guds ord: lad os modtage det med opmærksomhed, når det bliver forkyndt i kirken. Vi kan læse det, studere det, overveje det, men vi bliver især kaldet til at leve efter det. Ved at omsætte Jesu ord til praksis, lever vi hele evangeliet, for i hvert af hans ord giver han sig selv fuldt ud, kommer til os for at bo i os og fornyer i alle livsomstændigheder vores måde at tænke, ville og handle på.”¹

“Men det, som blev sået i den gode jord, det er dem, der hører ordet og fatter det og så bærer frugt.”

Wambil fra Mexico fortæller: “Der var en tid, hvor jeg var fanget i et voldeligt forhold. Jeg forsøgte at flygte fra det og løse alt på egen hånd. Jeg lod mig friste af de sociale medier, af meget larm og jeg lod mig ofte lede af ting som ikke kom fra Gud. På trods af alle mine anstrengelser følte jeg mig tom og uden et mål. Jeg vidste, at kærlighed er et universelt sprog. Da jeg begyndte at arbejde som frivillig, fandt jeg en indre fylde, der kun kunne komme fra Gud. Med tiden fandt jeg et sted, hvor jeg kunne lytte til hans ord og vokse i mit forhold til ham. Jeg er meget taknemmelig for det.”

Selv når vi føler os som tør, ufrugtbar, stenet jord, er Ordet selv en styrke. Det er netop, hvad profeten Esajas siger: 'For som regnen og sneen falder fra himlen og ikke vender tilbage dertil, men væder jorden, befrugter den og får den til at spire (...) – sådan er mit ord, som udgår af min mund: det vender ikke virkningsløst tilbage til mig, men det gør min vilje og udfører mit ærinde'. (Es. 55, 10-11)

Støttet af dette håb, i en tid domineret af frygt og spændinger, lad os have tillid til de mennesker, som vi deler vores liv med. Lad os tro på deres evne til at bære gode frugter, og lad os skabe muligheder hvor vi kan lytte og føre dialog, så vi sammen kan vandre mod broderskabets horisont.

Letizia Magri og Livets ord teamet

1. Chiara Lubich, *Livets Ord* marts 2003.